



ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від 26.03.2024 р. № 720 1377/99-00-12-04-02-10 від 20 р.

Катерині

foi+request-125585-ad5a4ffb@dostup.org.ua

Державна податкова служба України розглянула Ваш запит на отримання публічної інформації від 20.03.2024 (вх. ДПС № 671/зп від 20.03.2024) та у межах компетенції повідомляє.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Закон України від 13 січня 2011 року № 2939-VI «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон № 2939) визначає порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим законом, та інформації, що становить суспільний інтерес.

Згідно зі статтею 1 Закону № 2939 публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена у процесі виконання суб'єктами владних повноважень обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації.

Відповідно до підпункту 4.1.1 пункту 4.1 статті 4 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) кожна особа зобов'язана сплачувати встановлені цим Кодексом, законами з питань митної справи податки та збори, платником яких вона є згідно з положеннями цього Кодексу.

Поняття податку та збору визначено статтею 6 Кодексу. Так, податком є обов'язковий, безумовний платіж до відповідного бюджету або на єдиний рахунок, що справляється з платників податку відповідно до цього Кодексу. Збором (платою, внеском) є обов'язковий платіж до відповідного бюджету або на єдиний рахунок, що справляється з платників зборів, з умовою отримання ними спеціальної вигоди, у тому числі внаслідок вчинення на користь таких осіб державними органами, органами місцевого самоврядування, іншими уповноваженими органами та особами юридично значимих дій.

К
Державна податкова служба України
720/зп/99-00-12-04-02-10 від 26.03.2024



В Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори.

До загальнодержавних податків (стаття 9 Кодексу) належать: податок на прибуток підприємств; податок на доходи фізичних осіб; податок на додану вартість; акцизний податок; екологічний податок; рентна плата; мито.

До місцевих податків та зборів (стаття 10 Кодексу) належать: податок на майно; єдиний податок; збір за місяця для паркування транспортних засобів; туристичний збір.

Відповідно до пункту 15.1 статті 15 Кодексу платниками податків визнаються фізичні особи (резиденти і нерезиденти України), юридичні особи (резиденти і нерезиденти України) та їх відокремлені підрозділи, які мають, одержують (передають) об'єкти оподаткування або провадять діяльність (операції), що є об'єктом оподаткування згідно з цим Кодексом або податковими законами, і на яких покладено обов'язок із сплати податків та зборів згідно з цим Кодексом.

Об'єктом оподаткування, згідно з пунктом 22.1 статті 22 Кодексу, можуть бути майно, товари, дохід (прибуток) або його частина, обороти з реалізації товарів (робіт, послуг), операції з постачання товарів (робіт, послуг) та інші об'єкти, визначені податковим законодавством, з наявністю яких податкове законодавство пов'язує виникнення у платника податкового обов'язку.

Згідно зі статтею 36 Кодексу у платника податків виникає податковий обов'язок обчислити, задекларувати та/або сплатити суму податку та збору в порядку і строки, визначені цим Кодексом, законами з питань митної справи.

Виконання податкового обов'язку може здійснюватися платником податків самостійно або за допомогою свого представника чи податкового агента.

Податковий обов'язок виникає у платника податку з моменту настання обставин, з якими цей Кодекс та закони з питань митної справи пов'язують сплату ним податку (пункт 37.2 статті 37 Кодексу).

Статтею 38 Кодексу визначено, що виконанням податкового обов'язку визнається сплата в повному обсязі платником відповідних сум податкових зобов'язань у встановлений податковим законодавством строк.

Сплата податку та збору здійснюється платником податку безпосередньо, а у випадках, передбачених податковим законодавством, – податковим агентом або представником платника податку.

Відповідно до статті 63 Кодексу облік платників податків ведеться з метою створення умов для здійснення контролюючими органами контролю за правильністю нарахування, своєчасністю і повнотою сплати податків, нарахованих фінансових санкцій, дотримання податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи.

Взяття на облік або реєстрації у контролюючих органах підлягають всі платники податків.

Всі фізичні особи – платники податків та зборів реєструються у контролюючих органах шляхом включення відомостей про них до Державного

реєстру фізичних осіб – платників податків (далі – Державний реєстр) у порядку, визначеному цим Кодексом.

ДПС забезпечує формування та ведення Державного реєстру відповідно до статті 70 Кодексу та підпункту 9 пункту 4 Положення про Державну податкову службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227.

На сьогодні Кодексом передбачається два способи ведення обліку фізичних осіб – платників податків у Державному реєстрі: за реєстраційними номерами облікових карток платників податків (далі – реєстраційний номер) або за прізвищем, ім'ям, по батькові (за наявності) та серією (за наявності) та номером паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовились від прийняття реєстраційного номера та мають відмітку у паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією (за наявності) та номером паспорта) (далі – серія (за наявності) та номер паспорта).

Згідно з пунктом 70.5 статті 70 Кодексу фізична особа – платник податків незалежно від віку (як резидент, так і нерезидент), для якої раніше не формувалася облікова картка платника податків та яка не включена до Державного реєстру, зобов'язана особисто або через законного представника чи уповноважену особу подати відповідному контролюючому органу Облікову картку фізичної особи – платника податків, яка є водночас заявою для реєстрації в Державному реєстрі.

Документом, що засвідчує реєстрацію особи у Державному реєстрі, є Картка платника податків. У такому документі зазначається реєстраційний номер.

Відповідно до пункту 70.12. статті 70 Кодексу реєстраційний номер або серія (за наявності) та номер паспорта використовуються органами державної влади та органами місцевого самоврядування, юридичними особами незалежно від організаційно-правових форм, включаючи Національний банк України, банки, інші фінансові установи, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, біржі, особами, які провадять незалежну професійну діяльність, фізичними особами – підприємцями, а також фізичними особами в усіх документах, які містять інформацію про об'єкти оподаткування фізичних осіб або про сплату податків.

Порядок реєстрації у Державному реєстрі регулюється Положенням про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2017 № 822, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 25.10.2017 за № 1306/31174, зі змінами (далі – Положення № 822).

Фізична особа незалежно від віку (як резидент, так і нерезидент), яка не включена до Державного реєстру, зобов'язана особисто або через представника подати до відповідного контролюючого органу Облікову картку фізичної особи – платника податків за формою № 1ДР (далі – Облікова картка) та пред'явити документ, що посвідчує особу, який містить необхідні для реєстрації реквізити (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дату народження, місце народження, місце проживання, громадянство).

ДПС присвоює Обліковій картці реєстраційний номер, який є порядковим номером реєстрації Облікової картки в Державному реєстрі.

Кожній фізичній особі присвоюється свій реєстраційний номер, який включається до складу персональних даних Державного реєстру та зберігається протягом усього життя фізичної особи – платника податків.

Згідно зі статтею 23 Закону № 2939 запитувач має право оскаржити рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації до керівника розпорядника, вищого органу або суду. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.

Директор Департаменту
податкових сервісів



Ліля БУЛКОВСЬКА